

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού: Λέβα 15
Εξωτερικού: 8
Ετησία . . . φράγκα 20
Εξαμηνιος . . . 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και
γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης
δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεία της «Οδησσοῦ»
ἐν τῇ Ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΝ

Διὰ διαρκείας τηρηθείας ἡ τιμὴ
ἀναγράφεται ἀκριβῶς.

Γὰρ πρὸς τὴν ὁδοῦ
πρὸς τὴν ὁδοῦ
πρὸς τὴν ὁδοῦ
πρὸς τὴν ὁδοῦ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΑΝ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησσοῦ».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΗΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Θερμῶς συγιστῶμεν καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ ἀξιοτίμους ἀντιπροσώπους τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν καὶ πρόδοτον τῆς «Οδησσοῦ», εἰς πρᾶττον τὰς διὰ τῆς ἐγνώσεως καὶ διδασκαλίας τῆς ἐλευθερίας τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου τὰς καθυστέρου μένας συνδρομὰς τῆς Α! καὶ Β! ἐξαμηνίας καὶ ἐκκαθαρίζοντες πάντα ἐκκρεμὴ λογισμὸν μετὰ τῶν φιλοτίμων καὶ φιλογενῶν ἡμῶν συνδρομητῶν.

Ἡ ἐγκαιρὸς δὲ πραγμάτωσις τῆς παρούσης παρακλήσεως θὰ ἐπισπάσῃται τὰς εὐγνώμονας ἡμῶν εὐχαριστίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνισχύσῃ ἡμᾶς πρὸς γενναϊότεραν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικῶν συμφερόντων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ προγράμματι τῆς «Οδησσοῦ».

Ἐν Βάρνῃ 9 Αὐγούστου 1893.

(Τ. Σ.) Ἡ Διεύθυνσις.

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ

Η

Ο ΙΔΕΩΔΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ γνώμη τοῦ μεγάλου ραββίνου τῆς Νέας Υόρκης ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἡ φιλοσοφία ἐπνευσεν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ ἀπέσβεσεν ὅ, τι αὕτη εἶχεν ὠραιότερον: τὴν θρησκευτικὴν πίστιν. Ἡ ἠθικὴ ἐξειτροχιάσθη καὶ ἔχασε τὸν δρόμον τῆς. Καὶ ὁ ιδεώδης ἄνθρωπος; Οὗτος θὰ ἦτο ὁ ἤδη ὑπάρχων ἄνθρωπος, ἂν ἀπηλάσσετο τῶν κακιῶν τοῦ καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ ἀναπτύξῃ τὸν ἐντὸς τοῦ εὐρισκόμενον σπόρον τοῦ ἀγαθοῦ.

Κάποιος Φάρραρ ἀφ' ἑτέρου θεολόγου καὶ ἀρχιδιάκονος, ὡς τέλειον ἄνθρωπον θεωρεῖ τὸν ἀπολαύοντα δυνατῆς υγείας, τὸν ἐγκρατῆ καὶ σώφρονα, τὸν ἔχοντα τὸν ἐγκέφαλον κατὰ μέτρον ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ τὴν φαντασίαν ὠραίων καὶ ἀγνῶν πραγμάτων ἐκείνον τέλος τοῦ ὁποίου ἡ συνείδησις διατελεῖ ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τοῦ πλησίον.

Ἡ θρησκευτικὴ χορδὴ κυριαρχεῖ ἐν τῇ ἀμερικανικῇ ταύτῃ ἐξερρυνήσει. Οἱ διαδραματίζοντες πρόσωπον προφήτου παίρνουν τὸ ζήτημα πολὺ εἰς τὰ χέρια καὶ

παρασύρονται εἰς μυστικὰς καὶ ἐνθουσιώδεις διαχύσεις. Εἰς ἐξ αὐτῶν ἀνακράζει ἐνθους: «Μόνῃ ἢ ἐπὶ γῆς βασιλεία τοῦ Θεοῦ δύναται νὰ κατορθώσῃ ὥστε νὰ καταπέσῃ ἄνωθεν πᾶσα εὐτυχία ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους».

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ σοφοὶ καὶ ἐπίσημοι δὲν μᾶς λέγουν μεγάλα πράγματα! Οἱ ὠραιότεροι καὶ ὑψηλότεροι αὐτῶν ἀπορισμοὶ συνωψίσθησαν πρὸ πολλῶν αἰώνων πολὺ σαφέστερον καὶ ἀκριβέστερον εἰς τὸ ἀθάνατον ἀπόφθεγμα τῶν ἡμετέρων προγόνων. Νοῦς ὑγίης ἐν σώματι ὑγιεῖ! Μόνον εἰς ἐκ τῶν σοφῶν τούτων, ὁ Χάβελок Ἑλλῆς, εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὸ εἴπῃ φανερά. Δι' αὐτὸν ἡ φιλοσοφία ἅπασα τοῦ ιδεώδους ἀνθρώπου συνίσταται εἰς τὴν ἐν σώματι ὑγιεῖ ὑγιᾶ ψυχὴν. Περὶ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο στρέφονται πολλοὶ ἐκ τῶν μετεχόντων τῆς ἐκθέσεως καὶ ἀγωνίζονται νὰ ἀναπτύξωσιν αὐτὸ ἑκαστος κατὰ διάφορον τρόπον. Ἀλλὰ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο εὐκόλως μὲν κηρύσσεται, ἀλλὰ δὲν πραγματοποιεῖται εὐκόλως. Τὸ τρέφειν σῶμα συχνότατα δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡμετέρας θελήσεως. Ἡ υγεία τοῦ σώματος εἶνε πολυλάκις τὸ δῶρον ἢ τὸ φορτίον τῆς κληρονομικότητος. Καὶ ἐν τῇ τῷ σώματι ἡμῶν ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν τῶν παρελθουσῶν γενεῶν ἀφ' ἑτέρου τὰ πνεύματα ἡμῶν διατελοῦσιν ὁμοίως ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν καὶ τοῦ παρελθόντος. Κληρονομοῦμεν νοσεράς ιδέας καὶ ἀσθενικά σώματα, καὶ ἐκόντες ἀκόντες ὑφίσταμεθα τὸ κράτος τῶν. Καὶ ἀφοῦ καὶ ἡ ἐπιστήμη γνωμοδοτεῖ ὅτι τὸ κακὸν ὅπερ μεταδίδεται εἰς ἡμᾶς κληρονομικῶς εἶναι μεγαλειότερον κατὰ ποσὸν τοῦ ἀγαθοῦ, ἔπεται ὅτι αἱ ἀσθενεῖαι καὶ πᾶν εἶδος ἀθλιότητος ἐξαιρουμένης νὰ συσσωρεύονται ἐπὶ τῶν ράχεων ἡμῶν ὅθεν οὐδέποτε θὰ εὐτυχίσωσιν αἱ μέλλουσαι γενεαὶ νὰ πραγματοποιήσωσι τοιοῦτον ὄνειρον: νοῦν ὑγιᾶ ἐν σώματι ὑγιεῖ.

Ο Τζῶν Βάσκων, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μασσαχουσέτης, ζητεῖ νὰ ἀνεύρῃ τὸν ιδεώδη ἄνθρωπον ἐν τῇ συνδέσμῳ τῶν διανοητικῶν μετὰ τῶν φυσικῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Ἡ μέλλουσα κοινωνία θὰ ἀποτελεσθῇ ἐξ ἀνθρώπων, ἀσχολουμένων εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ιδανικοῦ αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ὁ διάσημος ἐξερευνητῆς Στάνλεϋ μὲ περισ-

σότερα λόγια. Ὁ καθηγητῆς Πέσερ ἐνθουσιωδῶς ἀποφαίνεται ὅτι δεόν νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς νεότητά τὴν πραγματικότητα τοῦ ιδανικοῦ, τὰς ἠδύτητας τῆς θυσίας καὶ τὴν ἀξίαν τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἀρχῶν. Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνει καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ἐξαιρέσειν ἀποτελεῖ ἡ Κλημεντία Ρόγερ, ἥτις δι' ἀρρενωπῆς φράσεως διάπυρον ὕμνον ἀναπέμπει εἰς τὸ ἀνθρώπινον λογικόν. Ὁ ιδεώδης ἄνθρωπος εἶναι ὁ τὴν ἀλήθειαν πρὸ παντὸς ἐκζητῶν, καὶ τηρῶν ἐκάστοτε τὴν θέλησιν αὐτοῦ σύμφωνον πρὸς τὸ λογικόν, ἐμπνεομένην καὶ παραγομένην ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ Κάρολος Βερνάρδ παιδρότερον ἀποφαίνεται, ὅτι πιστεύει εἰς τὸ μέλλον καὶ τρέφει πεποίθησιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος θὰ ἐργάζεται ὀλιγώτερον, θὰ εἶνε περισσότερο εὐθυμὸς, περισσότερο καλλιτέχνης, καὶ ὀλιγώτερον μπακάλης καὶ συμφεροντολόγος. Καὶ τέλος εἰς διάσημος παιδαγωγός, Ἀλλεν, κηρύττει σοβαρώτατα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος θὰ διδάσκῃ τὰ παιδιά νὰ γίνωνται ἄνδρες καὶ τὰς νεάνιδας νὰ γίνωνται γυναῖκες!

ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐγένετο ἐν Φιλιππουπόλει κατὰ τὴν ὁδὸν Στενημάχου σύγκρουσις μετὰξὺ δύο ἀντιθέτων δημοτικῶν μερίων. Τὰ κατ' αὐτὴν παραλαμβάνοντες ἐκ τῆς «Φιλιππουπόλεως» δημοσιεύομεν ὡς ἔχουσι:

«Φαίνεται ὅτι ἡ σύγκρουσις τῶν δύο ἀντιθέτων μερίων δὲν ἦτο ὅλως τυχαία, διότι καὶ τὴν προτεραίαν, ἦτοι τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, ἐγένετο ἀπόπειρα συγκρούσεως ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Ἀθιγγάνων, ἀλλὰ τὰ πράγματα εἶχον περιορισθῇ εἰς μακρόθεν πυροβολισμοὺς, ἀνευ φονικοῦ ἀποτελέσματος, τῆς ἀστυνομίας ἐγκαίρως ἐπεμβάσης καὶ ἀποκαταστήσας τὴν τάξιν. Ἀλλ' ὅ,τι ἀπεσοβήθη τὴν Κυριακὴν, συνετελέσθη τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας. Δι' ἡμᾶς εἶναι ἄγνωστον τίνας πρῶτοι ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν. Ἡ «Β. Ζορά» λέγει ὅτι πταίουσιν οἱ Ἀντωνορισταί, ὅτι οὗτοι προητοιμάζοντο πρὸς ἐπίθεσιν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, ὅτι συνήλθον ἐν τῇ συνοικίᾳ «Καμενίτσα»

φωνήθησαν λόγοι καὶ ὅτι ὠρκίσθησαν ὑπὸ ἱερῆς. Ἡ αὕτη ἐφημερίς προστίθῃσιν ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ πληροφορηθεῖσα τὰ τεκταινόμενα εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν πρὸς λήψιν τῶν δεόντων μέτρων. Ἡμεῖς ἐπαφίνοντες τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς ἀρμοδίους καὶ οὐδεμίαν αἰσθανόμενοι διάθεσιν νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς τὰ παρασκήνια τῶν δύο φατριῶν, ἀρκούμεθα ν' ἀναγράψωμεν ἀπλῶς τὰ γεγονότα, ἐκφράζοντες τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην ἐπὶ τῇ διαδραματίσει τοιούτων θλιβερῶν σκηνῶν, αἵτινες ἐκτὸς τοῦ ὅτι διαταράσσουσι τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας μεγάλως παραβιάζουσιν καὶ τὸ γόητρον αὐτῆς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ.

Περὶ τὴν 9 1/2 ὥρ. οἱ ἐν τῇ συνοικίᾳ «Καμενίτσα» συνηθροισμένοι περὶ τοὺς διακοσίους ἐξεληθόντες μετὰ ζοῦρνάδων καὶ τυμπάνων καὶ ζητωκραυγάζοντες κατήρχοντο τὴν λεωφόρον σιδηροδρόμου, ἀλλ' ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν πρὸς τὴν συνοικίαν τῶν Καθολικῶν ἀγούσαν, συνητήθησαν μεθ' ὁμίλου ἐκ τῆς ἀντιθέτου φατρίας καὶ εὐθὺς ἐξήχθησαν τὰ πολύκροτα καὶ ἤρξαντο οἱ πυροβολισμοὶ συνεχεῖς καὶ ἀδιάκοτοι. Τὸ πλεθὺς τῶν ἐπὶ τῇ θέρμῳ φασματωδῶς περιδιαβάζοντων ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐν τῇ κήτῳ τοῦ «Τσαρρὸς Σουεβνο» ἐτράπη εἰς φυγὴν. Ὁ πανικὸς ὠρῆξε πρὸς στιγμὴν γενικὸς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πόλεως. Ἀντηλλάγησαν πλέον τῶν διακοσίων βολῶν. Ὁ ὀρνιθώλης Μιηὸς πληγείς ὑπὸ σφαίρας ἐκ τῶν ὀπισθεν ἔπεσε νεκρὸς σοβαρῶς ἐτραυματίσθη εἰς ὄνοματι Ἀργύρης Κανταρτζῆς, ὑπάρχουσι δὲ πλέον τῶν 15 ἐλαφρῶς τραυματισμένων. Τὸ τέκνον ἐνὸς ἀξιωματικοῦ ἐτρώθη ἐλαφρῶς εἰς τὸ οὖς ὑπὸ σφαίρας, ἕτερον παιδίον συνοδεύον τοὺς γονεῖς τοῦ ἐπληγώθη εἰς τὴν χεῖρα, μία κυρία μεταβαίνουσα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Αγ. Στεφάνου» μικροῦ δεῖν καὶ ἐφονεύετο. Ἡ σφαῖρα διέτρυσε τὸν πλὸν τῆς, ἑτέρα δὲ γυνὴ ἐλυποθύμησε. Τῆς χωροφυλακῆς ἀνεπαρκοῦς πρὸς συγκράτησιν τῶν ταραξιῶν, προσεκλήθη ἐν τάχει ἀπόσπασμα ἱππέων, οἵτινες μετὰ τὴν χωροφυλακὴν ἀποκατέστησαν τὴν τάξιν. Ἐγένετο πολλὰ συλλαβῆ. Περὶ τὴν 10 ὥρ. ἡ πόλις ἦτο ἤρως. Ἀπὸ τῆς «Β. Ζορά» λέγεται ὅτι πταίουσιν οἱ Ἀντωνορισταί, ὅτι οὗτοι προητοιμάζοντο πρὸς ἐπίθεσιν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, ὅτι συνήλθον ἐν τῇ συνοικίᾳ «Καμενίτσα»

Εν Βάρνη τη 9 Αυγούστου 1893.

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐγγράφομεν πρὸ ἡμερῶν ἐν τῇ «Οὐθησῶ» ὅτι τὰ ἐκ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν ἀπορρέοντα πρόνομια ἡμῶν, δὲν εἰμὲθα εἰς θέσιν νὰ ἐκμεταλλευσθῶμεν, καὶ ὅτι ἐν ᾧ ἀποτελοῦμεν πλειοψηφίαν τῆς τῶς ἐναρξείας συνενοτικῶς θηρεύουσιν καὶ οἱ ἄγαν ἐξησφαλισμένῃν ἔχοντες τὴν πλειοψηφίαν, ἐν τούτοις παραγκωνιζόμεθα καὶ ἐν καιρῷ παριστάμεθα πρὸ τῆς διεκδικήσεως τῶν δικαιωμάτων μας, ὥς τι ξένον καὶ παρείσακτον στοιχείον, πύσσοντες καὶ τρέμοντες ἐνώπιον καὶ τοῦ ἐσχάτου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐνεκεν τῆς ἀπρονοήσιας καὶ ὀλιγωρίας ἡμῶν περὶ τὴν κατανόησιν τῶν νόμων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπὸ κοινοῦ συνεργασίας πρὸς ἀνάδειξιν προσώπων ἐξ ὧν ἐξήρτηται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων ἡμῶν.

Ἰδοὺ! ὀλίγαι εἰσέτι ἡμέραι ὑπολείπονται καὶ ἡ δημοτικὴ κἀλλη ἐλευθέρα πρὸ τῶν ὁμμάτων ἡμῶν θὰ προσκαλέσῃ ἕκαστον ἵνα εὐσυνειδήτως καὶ ἀνεπηρέαστως δώσῃ τὴν ψήφον του εἰς ἐκείνους οἵτινες θὰ ἦσαν πράγματι οἱ φρουροὶ καὶ φύλακες τῆς υγείας ἡμῶν καὶ οἱ προστάται τῶν δημοτικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων ἅτινα ἀμέσως ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῶν νόμων τῶν διεπόντων τὴν Χώραν.

Συνέλθωμεν ἅπανες, συμπολιταί, συναισθανθώμεν τὸ καλὸν ὃ προσγίνεται ἡμῖν ἐκ τῆς συνεργασίας, κατανόησωμεν τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως χορηγούμενα ἡμῖν δικαιώματα καὶ ἐπωφεληθώμεν ἐξ αὐτῶν, συνασπισθώμεν πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν, καὶ τότε οὐ μόνον ἡ θέσις ἡμῶν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ θὰ ᾖ λίαν τῆς νῦν διάφορος καὶ διακριτικὴ συνφθὰ τῇ μορφώσει ἢ ἀξιοῦμεν κερκτημένοι, ἀλλὰ καὶ τὰ δίκαια ἡμῶν ἔσονται σεβαστὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις, οἵτινες ἐπωφελοῦμεθα ἐκ τῆς ἀβελτηρίας ἡμῶν κτίζουσιν ἐπ' αὐτῆς τὸ οἰκοδόμημα ὅπερ τοῖς παρασκευάζει ἀνετον, ἀνενόηλον καὶ εὐδαίμονα βίον.

Εἶναι αἰσχρὸς, εἶναι ἐντροπή, δι' ἡμᾶς οἵτινες ἀξιοῦμεν καὶ ἀνάπτυξιν καὶ πλειοψηφίαν ἐν τῇ πόλει νὰ ὑστερῶμεν καὶ αὐτῶν τῶν μειονοψηφῶν ὡς Ἀρμενίῶν, τῶν τὰ ἔργα σχε-

τικῶς ὑπὸ κοινοτικὴν ἔποψιν ὑπερτεροῦσι τῶν ἡμετέρων.

Δὲν πρέπει νὰ ὤμεν ἄνθρωποι τῶν κενῶν λόγων καὶ ἀνεμυλίων ἔργων, ἀλλ' ἄνθρωποι πρακτικοί, ἔχοντες περὶ πολλοῦ τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ κατανοοῦντες τὰ ἐκ τοῦτου προκύπτοντα ἀγαθὰ!

Θέλωμεν καλὴν διοργάνωσιν τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, καὶ ὅμως εἰς οὐδὲν λογιζόμεθα τὴν συμμετοχὴν ἡμῶν ἀπάντων ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν προσώπων ἅτινα διοικήσονται αὐτὰ ἐφ' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, καὶ ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἡ καλὴ αὐτῶν καὶ ἀπρόσκοπος πορεία ἐπ' ἀγαθῷ ὅλων ἡμῶν.

Θέλωμεν τὰ δικαιώματα ἡμῶν νὰ μένωσιν ἀνέπαφα καὶ ἀνεπηρέαστα, καὶ ὅμως δὲν γνωρίζομεν πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν ἵνα καταστήσωμεν αὐτὰ τοιαῦτα.

Ἐκαστος πολίτης ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς ἐκλογικαῖς τοῦ δήμου καταλόγοις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ αὐτοδύλως καὶ κατ' ἀρέσκειαν τὴν ψήφον του, ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες θεωροῦνται ἱκανοὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου, οἱ δὲ μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι ὀφείλουσι νὰ ἀναγκάσωσι τὰς ἐγγραφὰς αὐτῶν ἵνα μὴ στερῶνται τοῦ δικαιώματος ὅπερ ἀνενοχλήτως παρέχεται αὐτοῖς πρὸς ἐξάσκησιν.

Ἐργασθώμεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ὤμεν βέβαιον ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἀποδοῖται ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὰ δ' ἐκ ταύτης ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἔσονται ἀνυπολόγιστα, ὡς δεῖξομεν προσεχῶς.

Σκ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν κατήρτισε νομοσχέδιον περὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου «Οκτροᾶ». Τὸ ὑπουργεῖον ἀπέστειλε τὸ ρηθὲν νομοσχέδιον εἰς ἅπαντας τοὺς δήμους, ἵνα ζητηθῇ ἡ γνώμη αὐτῶν καὶ μετὰ ταῦτα θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν προσεχῇ ἐθνικὴν συνέλευσιν.

ΚΑΘΑΡΣΙΣ

Ἀδεται ὅτι ἐπικεῖται ἡ ἐπιβολὴ καθάρσεως ἐν Τσαρίβραδ εἰς τὰς ἐκ Σεργίας προσελύσεις.

ΡΩΣΟΦΙΛΟΝ ΚΟΜΜΑ

Ἡ «Σφομποδᾶ» ἐν τοῖς γραφομένοις ὑπὸ τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» ἀνακα-

λύπτει ἐλατήρια ῥωσικὰ καθόσον ὁ τελευταῖος ἔγγραφεν ὅτι ἐν ταῖς ἐκλογαῖς δὲν ἐδόθη ἐλευθερία τῇ ῥωσσοφίᾳ ἀντιπολιτεύσει ἀπαντὰ δὲ ἡ «Σφομποδᾶ» ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐν Βουλγαρίᾳ ῥωσσοφίλον κόμμα, διότι ὁ λαὸς δὲν εἶναι ῥωσσοφίλος, ἀλλὰ καθαρώς βουλγαρικός.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΩΖΟΥΑΓΑ-ΘΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀναγινώσκαμεν ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» Ἀθηνῶν τὰ ἐξῆς:

«Μετὰ λύπης ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ ἀξιολόγῳ ἑλληνικῇ ἐφημερίδι τῆς Βάρνης «Οὐθησῶς» τὴν κατάστασιν τῆς Μητροπόλεως Σωζουαγαθουπόλεως. Λυπούμεθα διότι ἐφθασεν εἰς ἀδιορθήντην σημείον, καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν ἐν Φαναρίῳ ἀρμοδίων ἐξακολουθεῖ. . . .

ΘΡΑΣΕΙΑ ΚΛΟΠΗ

Θρασεῖα κλοπὴ συνέβη τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον ἐν τῇ παραθαλασσίῳ δημοτικῇ κήπῳ, τοῦ κ. Κ. Σκαναβῆ. Οἱ δράσται διὰ μαχαίρας διαρρήξαντες τὸ παράθυρον εἰσῆλθον εἰς τὸ Buffet ἐξεβίασαν τὸν σύρτην καὶ ἀφήρεσαν τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 417 λέβων. Ἡ ἀστυνομία συλλαβοῦσά τινες θεωρουμένους ὑπόπτους ἐπελήρθη ἀνακρίσειν. Τὴν αὐτὴν νύκτα ἄγνωστοι εἰσελθόντες εἰς τὸ οἰνοπνευματοπωλεῖον τοῦ Χ. Παστῖα Τοπάλογλου ἀφήρεσαν ὀλίγα ἐκεῖ εὑρεθέντα χρήματα τὴν αὐτὴν νύκτα ἄγνωστοι εἰσῆλθον, ὡς λέγεται, καὶ εἰς τὸ βουλγαρικὸν οἰκοτροφεῖον τῶν θηλέων εὐτυχῶς ἐννοηθέντες ἐγκαίρως ἐδραπέτευσαν. Τὰ δύο τελευταῖα μέρη εἶναι εἰς κεντρικὴν ὁδὸν καὶ δὴ εἰς τοιαύτην ὅπου χωροφύλαξ μετὰ νυκτοφυλάκων περιέρχεται πρὸς ἀσφαλὴ περιφρούρησιν αὐτῶν. Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀστυνομία ὑπὸ τὴν γνωστὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τούρσεφ ἤ τις πυρετωδῶς ἐργάζεται θὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς δράστας οἵτινες ἀψηφούντες τὰ πάντα τολμῶσι νὰ διαταράττωσι τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

ΚΑΒΑΡΝΑ τη 4 Αυγούστου 1893.

ΠΑΗΜΜΥΡΑΙ

Παρατεχῶν ἐν τῇ ἐπὶ ἐθνικοῖς αἰσθήμασι καὶ ἡρωϊκῇ διακρινομένῃ καμπούλει Καβάρνα, ἐθεάθη καταπεσοῦσαν βραγδαϊοτάτην βροχὴν συν-οδευομένην ὑπὸ ὑποκώφων βροντῶν καὶ ἀστρα-

πῶν διακεκομμένων, διαρκέσασαν δὲ περὶ τὰς 2 ὥρας ἀπὸ τῆς 12 τῆς πρωίας τῆς χθὲς, κατέκλυσε τὰς ὁδοὺς τῆς καμπούλεως καὶ κατέστησεν ἀδιαβάτους τὰς διόδους, πολλὰ δὲ ἐκ τῶν μεταφορικῶν ἡμαζῶν τῶν σταλεισῶν παρὰ τῶν πυντοπῶν πρὸς φούρτων σιτηρῶν ἐπέστρεψαν κενὰ, καταπλημμυρήσασα δὲ τὰς πεδιάδας συμπαρέσυρε πᾶν τὸ προστυχόν δρόμια καὶ θημάνει ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἀλώνων παρὰσυνθέντα διεσκορπίσθησαν τῆδε κάκεισε, γενικὴ δὲ διεχύθη εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολιτῶν ἡ μελαγχολία ἐπὶ τῇ ἀπελπισίᾳ τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν, καὶ ἰδίως εἰς τὰς τάξεις τῶν διαφόρων συντεχνιῶν τῶν προσδοκῶν τὰ πάντα ἐκ τῶν χωρίων καὶ τῶν χωρικῶν, μάλιστα δὲ τὸ πλείστον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοικῶν ἀποτελοῦσα ἡ γεωργικὴ τάξις τῶν περισσοτέρων ὄντων ἀγροκτητῶν κατελήρθη ὑπὸ πλείστης ἀθυμίας οἱ μύλοι, καὶ αἱ ἀγοραὶ κατὰ τὴν παραλίαν τῆς καμπούλεως ὁδοὶ ἐπλημμύρησαν, ὡς καὶ τὰ πέριξ χωρία ὑπέστησαν τὴν αὐτὴν τύχην· ἀρκετὰ δὲ ὑπολογίζονται αἱ ζημίαι ἀπολεθῶσαι ἐκ τῆς ἐξάπντης καὶ προάφως ἐνσκηψῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς τῶν γεννημάτων. Καθ' ὅσον δὲ ἐπληροφορήθη καὶ παρὰ τοῦ Ἀξιοτίμου κυρίου Θεοδώρου Δ. Τσομάκη οἰνοπνευματοπώρου ὁμογενοῦς ἐν Καβάρνῃ καὶ τῷ Βαλτσίκῳ ὡς καὶ τὰ πέριξ δὲν ἐξηρέθησαν ἐκ τῆς ἐπαπειλούσης τὰ εἶδη τῶν σιτηρῶν καταστροφῆς, ἐπειδὴ καὶ σιταποθήκαι καὶ οἰκίαι κατὰ τὴν παράλιον συνοικίαν κείμεναι ἐπλημμύρησαν, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας κατελήρθησαν ὑπὸ πανικοῦ περιελθόντες εἰς ἀμηχανίαν, καὶ τοῦτο διότι τὸ Δημαρχεῖον Βαλτσίκου δὲν ὑποσχετῆται νὰ δαπανήσῃ καὶ κατασκευάσῃ ἐν ἡ καὶ δύο ὕδραγωγεία ἐν τῇ συνοικίᾳ καὶ σώσῃ τοὺς κατοίκους ἐκ τοῦ καθ' ἕκαστον θέρους τρομάζοντος αὐτοῦ κατακλυσμοῦ.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου μεθ' ἧς διατελῶ

Εἰς θεατῆς

Η "ΤΣΕΡΝΟ ΜΟΡΕ,"

Μετὰ πολυχρόνιον διακοπὴν ἐνεκεν διαφόρων λόγων ἐπανέλαβε τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς ἡ ἐνταῦθα βουλγαριστὶ ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Τσέρνο Μορέ» (Μαύρη Θάλασσα). Τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν αὐτῆς φύλλον κατὰ τὸ παρελθόν Σάββατον περιέχει πολυστηλον ἀρθρον κατὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν τελευταίων ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκλογῶν, πλήρες ἀνακριβείων καὶ ἀντιθέσεων, περιῶν γράφομεν τὰ θέοντα προσεχῶς ἐν κυρίῳ ἀρθρῳ.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΣΑΜΩ

Ἀνηγγέθη εἰς τὴν κυβερνήσιν ἡ εἰς ἄκρον σοβαρὰ εἰδησις τῆς ἐν Σάμῳ στάσεως φερούσης χαρακτηρη-εμφυλίου σπαραγμοῦ. Προχθὲς κάτοικοι τινες τῆς νήσου ἐπατέθησαν ἐναντίον τῶν στρατιωτῶν, ὡς

(24) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (24)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Δ.

(συνέχεια)

Ὁ Ρόλφ ἤνοιζεν ἀμέσως τὴν θύραν. Ἐφαίνετο δὲ νευρικός καὶ ὡς νὰ εἶχε διανυκτερεύσῃ ἐν αὐτῇ.

— Εἶσαι ἄρρωστος; ἀνέκραξεν ἡ κυρία δασάρχου ἐντρομος.

— Οχι, μητέρα! Ἡ ἴσως νὰ! Ἐδοκίμασε νὰ μειδιάσῃ, ἀλλ' εἰς μάτην. Καλὴ μέρα, Βαλέριε! Εἵπνε πρὸς αὐτὸν ἀφηρημένως τὴν χεῖρα καὶ κατόπιν πρὸς τὴν Μαρίαν, ἥτις ὅμως ἔμενεν ἐκεῖ χωρὶς νὰ κινήσῃ τῆς θεσεώς τῆς.

— Θέλεις νὰ γευματίσωμεν ἀμέσως, παλληκάρι μου; ἐψιθύρισε ἡ κυρία Λιχτβέγ μετὰ τρυφερότητος.

Ὁὗτος ἐνευσε καταφατικῶς καὶ συγχρόνως προήνεγκε μηχανικῶς τὸν βραχιόνά του εἰς τὴν κυρίαν συμβούλου. Ὁ βαλέριος ὠδήγησε τὴν κυρίαν δασάρχου καὶ τὴν Μαρίαν συγχρόνως.

— Εἰσθε πράγματι ἀπὸ τὸ Βερολῖνον κύριε Καρίσσι; . . . Ὁ ζωμός εἶνε ἀριστοῦργημα καλῆμου φίλη, θεῖον πράγμα!

— Πῆς ὅτι εἶμαι καὶ ὅτι δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ Βερολῖνον. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔκαμα πολλὰ ταξείδια καὶ ἔλειπον;

— Καὶ ποῦ ἐταξιδεύετε;

— Εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ Σουηδίαν. Τώρα δὲ τὰ ταξείδια κατήντησαν τοῦ συμμοῦ ἀπῆντησεν οὗτος χαριεντιζόμενος.

— Ὁ μακαρίτης μου ὁ σύζυγός εἶπεν ἡ κυρία συμβούλου μετὰ σοβαρότητος, δυσχυρίζετο, ὅτι κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ταξιδεύῃ εἰς καμμίαν χώραν, τῆς ὁποίας τὴν γλῶσσαν δὲν γνωρίζει.

— Ὁ κύριος σύζυγός σας ἔκαμε πολλὰ ταξείδια; ἐρώτησε ὁ Καρίσιος προσλαμβάνων τὸ ὕφος ἀθωοτάτου ἀνθρώπου.

— Οχι!

Ὁ Ρόλφ ἐθεώρει τὴν Μαρίαν μειδιῶν. Αὕτη ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν της ἀπ' αὐτοῦ. Ἀπὸ τῆς τελευταίας τῆς συνδιαλέξεως μετὰ τοῦ Βαλερίου ἀρυνίσθη ἐν αὐτῇ αἰσθημὰ τι ἄγνωστον, ὅπερ δὲν τὴν ἐπέτρεπε νὰ ἡσυχάσῃ καὶ συγχρόνως ἡ μνησικακία ἐπὶ τῇ

περιφρονηθέντι αὐτῆς ἔρωτι ἐξήπτετο ὀσημέραι σφοδρότερον.

— Πόσας γλώσσας ὁμιλεῖς κυρίως; ἠρώτησεν ὁ Ρόλφ διακόπτων καὶ ἐξάγων συγχρόνως αὐτὸν ἐκ τῆς στενοχώρου θέσεως εἰς ἡν εἵρεθε ὡς ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἐρωτήσεων τῆς κυρίας Βέκερλιχ.

— Περίπου ἡμίσειαν δωδεκάδα ἀπῆντησεν οὗτος νωχελῶς.

— Μοὶ ἐπιτρέπεται ἄραγε νὰ σᾶς προσφέρω ἀκόμη ἐν ποτήριον οἴνου, εὐγενεστάτη κυρία;

— Παρακαλῶ! Εἰς τὸν χυμὸν τοῦτον τῶν σταφυλῶν αἰσθάνεται τις ἀκὴμη τὴν λάμψιν τοῦ ἡλίου τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν. Εἵπετέ μοι μόνον πρὸς τι χρειάζεσθε τόσῳ πολλὰς ξένας γλώσσας;

Ὁὗτος ἀνέστειλε τοὺς ὤμους. Συνήθεια! Εἰς!

ἐκ τούτου δὲ προσέκυψεν αἱματηρὰ συμπλοκή, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν ὁκτώ καὶ ἐτραυματίσθησαν πολλοὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν ἐξηκριβώθη πρὸς τοὺς δὲ ἐγένοντο τινες ἐμπρησμοὶ καὶ λεηλασίαι χωρίων. Κατὰ τὸ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τηλεγράφημα, ἡ κατάσταση εἶναι κρίσιμος.

Ἡ συμπλοκή δὲν ἦτο τυχαία· πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ νήσῳ ὑπῆρχον δυσανέσκειαι ἐναντίον τῶν σημερινῶν ἀρχῶν, ἀλλ' ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἐπέλθει συνεννόησις καὶ ὁ κίνδυνος ταραχῶν εἶχεν ἀποσοδηθῇ. Πῶς ὅμως διεπλήθυνεν ἐκ Σάμου ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς κ. Καραθεοδωρῆς, τὰ πράγματα ἐξετραχύνθησαν. Αἱ καταχρήσεις τῆς κρατοῦσης μεριδῶς ἐξήψαν τὰ πνεύματα, ἡ δὲ ἀγανάκτησις ἐκορυφώθη καὶ ἐπλήθυνεν ἡ στάσις, ἐν τῇ τὰ πράγματα περιέστησαν ἤδη εἰς σημεῖον ἐπικίνδυνον. Οὐδὲν νεώτερον ὑπάρχει ἀπὸ τῆς προχθῆς ἐκ τῆς νήσου, ὥστε ἀγνοεῖται ἂν περιστάσει ἡ στάσις ἢ ἐξοκολοθεῖ.

ΧΟΛΕΡΑ

Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἑλληνοῦ προξένου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν ἀγγέλλει ὅτι παρετηρήθη αὐτόθι κατὰ τὰς ἐπισήμους δὲ πληροφορίας, ὅς ἡδυνήθη νὰ συλλέξῃ, συμβαίνουσι καθ' ἑκάστην ἐν τῇ πόλει δύο χολερικά κρούσματα ἅτινα ἀγγέλλονται ἀμέσως εἰς Κων/πολιν.

Ἐκ Νεαπόλεως δὲ ἡγγέλθη τηλεγραφικῶς ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον 48ωρον διάστημα συνέδησαν ἐν τῇ πόλει καὶ εἰς τὰ προάστεια 36 χολερικά κρούσματα, ἐξ ὧν τὰ 26 θανατηφόρα.

Τηλεγράφημα τῆς ἐν Κων/πόλει ἑλληνικῆς Πρεσβείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συμπληροῦ τὸ χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ «Ἑλληνικοῦ Πρακτορείου», ἀγγέλλον ὅτι τὸ εἰς Καβάκια κρούσμα χολέρας ἐγένετο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἐκτελούντος τὴν καθαρσίν τοῦ αὐτοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ αὐθωρεῖ ἡνάγκασεν ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Σινώπην. Τὸ τηλεγράφημα τῆς Πρεσβείας ἀγγέλλει συγχρόνως, ὅτι οὐδὲν κρούσμα ἐπεβεβαιώθη ἐν Κων/πόλει, ὅπου λαμβάνονται αὐστηρότατα μέτρα, οὕτω δὲ ἐπεβλήθη τριήμερος καθαρσις εἰς τὰς διὰ ξηρᾶς ἐκ Μουσταφᾶ πασσᾶ προελεύσεις καὶ πενθήμερος τοιαύτη εἰς τὰς ἐκ Βάρνης καὶ Πύργου.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Τὴν τρίτην Αὐγούστου περὶ τὴν

10 π. μ. ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Νικολάου καὶ τῆς ἰδιαίτερας τῆς ἀκολουθίας ἀνεχώρησαν ἐκ Δεκελείας. Ἐκ Κηφισιάς κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Διαδόχου ὅστις τὴν ὑπεδέχθη ἐν τῷ σταθμῷ Λαυρίου. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς ὑπεδέχθησαν τὴν ἀπερχομένην Αὐτοκράτειραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σωτηρόπουλος καὶ οἱ ὑπουργοί, ὁ διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ναυσταθμοῦ, ὁ λιμενάρχης Πειραιῶς, ὁ φρούραρχος καὶ αἱ λοιπὰ ἀρχαὶ τῆς γειτονίας πόλεως. Ἡ Α. Μ. πλησιάζασα τὸν κ. Σωτηρόπουλον συνδιέλεχθη ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν, ἐξάρας τὸ ὠραῖον κλίμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκφράσασα τὰς εὐχαριστίας τῆς διὰ τὴν θερμότην δεξίωσιν καὶ τὰς συμπαθείας ὅς ἀπολαμβάνει ἐρχομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μετὰ πολλὰς διακυμάνσεις ἐπελθούσας κατὰ τὸ τελευταῖον ὀκταήμερον ἡ ἀγορὰ κατέληξεν εἰς σχετικὴν βελτίωσιν καὶ διάφοροι ἐταιρικοί ἀξίαι ἀνετιμήθησαν πλὴν τῶν μετοχῶν τῶν Μεταλλουργιῶν Λαυρίου κατελθουσῶν ἀπὸ 60 εἰς 58 καὶ τῶν τοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας κατελθουσῶν ἀπὸ 140 εἰς 136. Αἱ μετοχαὶ τῆς Εθνικῆς Τραπεζῆς ἀνῆλθον ἀπὸ 2130 εἰς 2225, αἱ τῆς Τραπεζῆς Ἑπειροθεσσαλίας ἀπὸ 7 εἰς 8, αἱ τῆς Βιομηχανικῆς ἀπὸ 46 εἰς 47, αἱ τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν — Πειραιῶς ἀπὸ 340 εἰς 355, αἱ τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου ἀπὸ 80 εἰς 84, αἱ τῶν Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν Ἐργῶν ἀπὸ 50 εἰς 51.

Τὰ χρεώγραφα τοῦ κράτους μένουσι σχεδὸν ἀμετάβλητα ἐν Λονδίῳ τὰ 5 0/0 1881 περὶ τὰς λ. 37 5 0/0 1884 περὶ τὰς λ. 35. Μονοπώλια περὶ τὰς λ. 40 καὶ τὰ Πάγια περὶ τὰς λ. 29.

Τὸ συνάλλαγμα, μολονότι ἐπικεῖται ἡ ἐναρξίς τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σταφίδων, ἀσθενεστάτην τάσιν ὑποτιμήσεως δεικνύει κυμαινόμενον εἰς τὴν 163 — 164.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΚΡΗΞΙΣ

Χθὲς τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν τρομερὸς κρότος συνετάραξε τὴν πόλιν προσερχόμενος ἐκ Δαρφίου. Πάντες ἐφοβήθησαν νέαν τινα συμφορὰν, ὁμοίαν πρὸς τὴν τῆς πυριτιδαποθήκης τοῦ Σκαρμαγκᾶ. Εὐτυχῶς ὅμως τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἐθρηγήσαμεν ἀνθρώπινα θύματα. Ὁ κρότος

προήλθεν ἐκ τοῦ πυριτιδοποιείου τοῦ κ. Μωραϊτίνῃ, ὅπου ἐξερράγη αὐτομάτως ἐν τῶν διαμερισμάτων αὐτοῦ, τὸ ὅποτον ἐχρησίμευε πρὸς ἐναπόθεσιν νιτρογλυκερίνης, χρησιμοποιομένης ὡς πρώτης ὕλης διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς δυναμίτιδος. Εὐτυχῶς ἡ ἐκρήξις ἐγένετο καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἐργάται δὲν εὐρίσκοντο ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος, καθόσον κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐπρογευμάτιζον. Ἐκ τοῦ τιναγμοῦ, τὸν ὅποτον ἡ ἐκρήξις ἐπροξένησε κατέπεσε καὶ ἐν μικρὸν οἶκημα, πλησίον κείμενον Ἡ ἐκ τῆς ἐκρήξεως ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 4,000 δραχμῶν. Θύμα τῆς ἐκρήξεως ὑπῆρξε μόνον εἰς Ἰταλὸς ἐργάτης ὅστις ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΤΩΜΑΤΑ

Ἐκ Θεσσαλίας ἀνηγγέλθη ἡμῖν ἡ πληροφορία, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἀνθρωποὶ διαβαίνοντες ἐκεῖθεν παρετήρησαν εἰς ἄκραν τινα τῆς πόλεως περὶ τὰ 10 πτώματα, κεκοιμημένα ἐντὸς σάκκων, ἔχοντα δὲ κεκοιμημένας τὰς κεφαλὰς καὶ τὰ αἰδοῖα. Ἀποδίδουσι τὸ στυγερὸν τοῦτο κακοῦργημα οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχάς, καὶ ὑποθέτουν εὐλόγως ὅτι τὰ πτώματα ἀνήκουσιν εἰς χριστιανούς φυλακισμένους, τοὺς ὁποίους ἀλλαχόθεν μετέφεραν καὶ ἐφόνευσαν ἐν Θεσσαλονίκῃ κρυφίως, ὡς ὑπόπτους διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα. Πολὺ πιθανὸν οἱ κρεουργηθέντες δυστυχεῖς νὰ ἦσαν ἐκ τῶν φυλακισμένων Ἀρμενίων, κατὰ τῶν ὁποίων ἀνεπύχθη παρὰ τοῖς Τούρκοις μέσος φοβερὸν ἐκ τῆς ὑποψίας ὅτι διατρέφουσιν ἐπαναστατικούς σκοποὺς καὶ ὅτι κατεργάζονται κρυφὰ συνομοσίαν ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Η ΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ

Ὁ Κορινθιακὸς κόλπος ἀπέβη σήμερον διὰ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ ὁ ἰσχυρότατος τῶν πολεμικῶν λιμένων τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν γνώμην καὶ αὐτῆς τῆς «Βρετανικῆς Ἐπιθεωρήσεως», καὶ τὸ μᾶλλον ἀπροσμάχητον στρατηγικὸν σημεῖον τῆς Μεσογείου. Ἡ οχύρωσις τοῦ εἶναι εὐχερεστάτη καὶ δύναται νὰ καταστήσῃ τὸν κόλπον ἀπρόσιτον ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Οχυρουμένου δὲ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἀσφάλειαν ἀδίστακτον εἰς τὰ πλοῖά του, κέντρον δὲ ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως ἱκανὸν νὰ καταστήσῃ τὴν χώραν ἀμυντικῶς μὲν πανίσχυρον, ἐπιθετικῶς δὲ λίαν ἐπιφοδὸν, νὰ προ-

στατεύσῃ δὲ τὰς ἑλληνικὰς χώρας κατὰ τῶν ἐνδεχομένων ἐπιδρομῶν καὶ τὴν πρωτεύουσάν του ἀπὸ τῆς μέχρις αὐτῆς ἐπελάσεως, νὰ καταστήσῃ τέλος τὸ ἔθνος ἱκανὸν καὶ ἀξιώλογον σύμμαχον ἐν ὧρα πολεμικῶν συρράξεων ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ ἐν τῇ Ανατολῇ. Ἐπεὶ γὰρ λοιπὸν ἡ ἀνάγκη νὰ οχυρωθῇ ἔστω καὶ προκαίρως ὁ κόλπος, ἵνα καταδηλωθῇ τὸ ἡμέτερον δικαίωμα, ἀποκρούσθῃ δὲ διεθνῆς ἐπέμβασις, σκοποῦσα νὰ μεταβάλῃ τὸν κόλπον εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν καὶ εἰς ὁδὸν ἐμπορικὴν. Αἱ μάχαι καὶ οἱ πόλεμοι δὲν γίνονται πάντοτε μακρὰν τῶν θαλασσῶν, ἡ δὲ Μεσόγειος εἶναι προωρισμένη νὰ ἴδῃ ἐν τῇ μέλλοντι θαλασσίου ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἐν αὐτῇ ἐπικρατήσεως.

ΚΟΡΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΥΣΑ

Ἐν Αθήναις διεδραματίσθη τὸ ἐπόμενον θλιβερόν οἰκογενειακὸν δράμα. Δεκαεξαέτης νεανὺς Ἑσθή Μαυραβέλια ἡττοκτόνησε, λαβοῦσα ἰσχυροτάτην δόσιν δηλητηριώδους οὐσίας. Δὲν παρήλθεν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἀφ' ἧς ἔλαβε τὸ δηλητήριον καὶ ἐξέπνευσεν ἐν τῇ μέσῃ φρικτῶν ἀλγηδόνων. Τὴν δυστυχὴ κόρην ἐξώθησαν εἰς τὸ ἀπονεννημένον διάδημα λόγοι ἐρωτικοί. Πγάπα ἔμμανως νέον τινα, τὸν ὅποτον οἱ γονεῖς τῆς ἡρνοῦντο νὰ τῇ δώσωσιν ὡς σύζυγον. Ἡ ταλαίπωρος μήτηρ ἰδοῦσα τὴν κόρην νεκράν κατὰ γῆς, ἔπεσε λιπθύμους καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηγήθη παράφρων. Περιέρχεται ἡδὴ τὸ φέρετρον τῆς νεκρᾶς αὐτόχειρος γελῶσα καὶ κραυγάζουσα. Τὸ θέαμα σπαράσσει ἀληθῶς τὴν καρδίαν. Ἡ δυστυχὴς κόρη κατέλιπεν ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας ἐγκαλεῖ τοὺς γονεῖς τῆς ὡς αἰτίους τοῦ ἀπονεννημένου διαδήματός τῆς.

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Μεταξὺ τῆς Υψ. Πύλης καὶ τοῦ ἐν Κων/πόλει ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθοῦσιν αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς ἀνανέωσιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο ὁμίρων κρατῶν ὑπαρχούσης συμβάσεως κατὰ τῆς ληστείας.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διεδίδασκε τὰς ὁδηγίας αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Μαυροκορδάτον, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ οὕτων διεξάγονται αἱ διαπραγματεύσεις καὶ καταστρώνεται τὸ κείμενον τῆς συμβάσεως ἥτις δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑπογραφῇ. Αἱ δύο κυβερνήσεις ἀποδίδουσι μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν ἐπιδιωκομένην σύμπραξιν ἥς τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι λίαν εὐχάριστα, εἰάν κρίνωμεν ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς παλαιᾶς συμβάσεως. Αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν ἀρῶμεθα τὰς ἂν πληροφορίας, λέγουσιν ὅτι καίτοι οὐδεμία διεθνῆς ὑποχρέωσις ὑπάρχει μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, οὐχ ἥττον ἡ Υ. Πύλη εὐμενῶς εἰσήκουσε τῆς αἰτήσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ δράττεται πάσης εὐκαιρίας ὅπως χορηγήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὰς ὑπηρεσίας τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ληστείας.

— Ἀλλὰ ὑπῆρξε καιρὸς, καθ' ὃν τιμῶς φημιλόγεις, ὅτι ἐξῆς σχεδὸν μόνον ἐκ τῶν τόκων τῶν χρεῶν σου εἶπεν ὁ Ρόλφ διακόπτων αὐτὸν ἀνυπομόνως.

— Μπα! λησμονεῖς ὅτι ὑπάρχουν ἐνίοτε καὶ κληρονομίαι; ἀπῆντησεν ὁ Βαλέριος, τινάσσων τὴν στάκην τοῦ σιγάρου τοῦ ἐπὶ τινος γλάστρας. Ἀνλείψῃ ἀπὸ σᾶς ἡ μηνιαία συνήθης ἐπιταγὴ τῶν χρημάτων, νομίζετε, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ἄλλο μέσον τοῦ νὰ κατορῶσῃ τις νὰ ζῇ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Μὴ γίνεσθε γελοῖοι! Δὲν ἐπεθύμεις ἄραγε καὶ σὺ νὰ δοκιμάσῃς μίαν φορὰν καλὰ τὴν τύχην σου;

(Ἀκολουθεῖ.)

Ἡ κυρία δασάρχου ἐν τῇ μεταξὺ παρετῆρει ἀδιακόπως τὸν τρόπον τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ υἱοῦ τῆς πρὸς τὴν Μαριάν. Δὲν ἠδύνατο νὰ καθίσῃ ἐπὶ τοῦ καθίσματός τῆς ἐπύρεσεν ἐκ τῆς ἀνησυχίας. Ἐπὶ τέλους δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ, ἐψιθύρισε πρὸς τὸν υἱὸν τῆς. Μετὰ τὸ γεῦμα ἔχω νὰ σοὶ ὁμιλήσω καὶ τι ἰδιαίτερω.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ γείνῃ τοῦτο τὴν προέλαβεν ὁ Βαλέριος Καρίσιος. Μόλις ἡ γέρθησαν τῆς τραπέζης καὶ ἡ κυρία Βέκερλιχ ἀπεμακρύνθη διὰ νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ μεσημβρινοῦ ὕπνου, συγχρόνως ἔλαβεν οὗτος τὸν Ρόλφ ἀπὸ τοῦ βραχίονος καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν ὑπόστεγον ἐξώστην.

— Ἐλα, πῆς μοι, Ρόλφ, χθὲς τὸ βράδυ ἦσο τόσῳ ἀπρησολημένος, ὥστε ἐφαίνεσο ὅτι οὐδὲ κἂν σοὶ ἔκαμεν ἐν-

τύπωσιν ἡ παρουσία μου ἐν τῇ χορῇ; — Εντύπωσιν; ἡ παρουσία σου; ἀπῆντησεν ὁ Ρόλφ ἀφηρημένος. Τίποτε δὲν μοὶ κάμνει πλέον ἐντύπωσιν. Ἦσο πράγματι καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν εἰς τὴν Νορβηγίαν;

Ὁ Βαλέριος ἀνῆλθεν ἐν σιγάρων. Ἰσως. Καὶ ποῦ ἄλλου νομίζεις, ὅτι ἡμῖν κρυμμένος σχεδὸν ἐν ὀλόκληρον ἔτος; Τὸ βλέμμα του ἦν προσηλωμένον καὶ ἐταστικὸν ἐπὶ τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου τοῦ Ρόλφ.

— Ποῦ νὰ ἤξεύρω ἐγώ! Ἀρχίζεις ἀκριβῶς νὰ μοὶ γίνῃσαι πρόξενος ἀνησυχίας. Τὰ οικονομικά σου ἐν τούτοις πρέπει νὰ εἶνε πολὺ λαμπρά ἀφοῦ ἡμπορῆς νὰ ζῇς περιοδεύων κατ' αὐτόν τὸν τρόπον.

— Ἰσως εἶνε λαμπρά ἀπῆντησεν οὐτως εἰρωνικῶς.

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ

Τὸ ἐν Βάρνῃ ὑγειονομικὸν Συμβούλιον τοῦ νομοῦ συζητήσαν περὶ προφυλάξεως τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ Βάρνης ἐκ χολερικῆς ἐπιδημίας, ἀπεφάσισε ὅπως ληφθῶσι τὰ ἐξῆς μέτρα:

1) Ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τῆς χολέρας ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, εὐ-

ὅς νά απαιτήσωσι ἵνα ἀπολυμαίνηται καθημερινῶς ἡ ἀμαξοστοιχία ἀνά τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ρουτσουκίου-Βάρνης. Οὐδεὶς μετὰ χολερικῶν σημείων δέον νά ἀφίεται ταξιδεύων ἐν τῇ ρηθείσῃ γραμμῇ.

2) Νά τελεῖται αὐστηρὰ ἰατρικὴ ἐπιθεώρησις ἐφ' ὅλων τῶν ταξιδιωτῶν καὶ τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν, τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸν νομόν Βάρνης, εἴτε διὰ σιδηροδρόμου εἴτε δι' ἄλλων ὁδῶν ἀγουσῶν εἰς πόλεις καὶ χωρία.

3) Οἱ ἰδιοκτῆται ξενοδοχείων καὶ χανίων καὶ ἄπαντες οἱ οἰκοδεσπότες δέον ἐσπευσμένως νά ἀγγέλωσι εἰς τὸ ἐπιτόπιον δημαρχεῖον διὰ οἰονδήποτε ταξιδιωτὴν ἢ ξένον, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελον παρατηρήσει σημεῖα ἀσθενείας.

4) Εἰς οἰανδήποτε ἐκ τῶν ρηθεισῶν περιστάσεων εὐρεθῶσι ἀκόμη καὶ ἐλάχιστα σημεῖα χολέρας, τότε οἱ ἀσθενεῖς εὐθὺς χωρίζονται, εἰς ἰδιαιτέρον κτίριον, ὁρίζοντες προηγουμένως ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου δημαρχεῖου.

5) Τὰ ἐν τῇ πόλει καὶ χωρία δημαρχεῖα ὀφείλουσιν εὐθὺς νά διαρρίξωσι μίαν ἢ περισσοτέρας ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες αὐστηρῶς φροντίζουσι περὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως ἢ χωρίου καὶ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν προλεχθέντων μέτρων.

6) Τὰ δημαρχεῖα ὀφείλουσι νά διπλασιάσωσι ἀκόμη ἀπὸ αὐρίων τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑγειονομικῶν αὐτῶν πρακτόρων, ἕκαστος τῶν ὁποίων αὐστηρῶς νά ἐπιβλέπῃ ἐν μέρος τῆς πόλεως.

7) Τὰ δημαρχεῖα ὀφείλουσι ν' αὐξήσωσι τὸ προσωπικὸν τῶν ὀδοκαθαριστῶν καὶ τῶν ἀμαξῶν πρὸς συλλογὴν τῶν ἀκαθαρσιῶν.

8) Τὰ δημαρχεῖα ὀφείλουσι νά προμηθευθῶσι ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐξυγαντικῶν ὑλῶν, ἐξ ὧν τοῖς μὲν ἀπόροις δίδονται δωρεάν τοῖς δὲ εὐποροῦσιν πωλοῦνται εἰς τὰς ἀρχικὰς αὐτῶν τιμὰς. Ἐκτὸς τοῦτο ὑποχρεοῦνται νά ἐφωδιασθῶσι μὲ μίαν ἢ περισσοτέρας ἀπολυμαντικὰς μηχανὰς.

9) Οἱ δημαρχιακοὶ πράκτορες, εἰς δὲ τὰ χωρία αἱ ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ, ὀφείλουσι νά ἐπιβλέπωσι αὐστηρότατα τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀστυνομικο-υγειονομικοῦ κανονισμοῦ

πρὸς τὴν καθαριότητα τῶν πόλεων καὶ χωρίων. Οὗτοι πρέπει νά δημεύωσι καὶ ἐξουδετερώσι ἅπαντα τὰ ἐδώδιμα, ἅτινα ἤθελον φανῇ οὐχὶ καλῆς ποιότητος, Π. Χ. ἄωροι καὶ σεσηπυῖαι ὀπῶραι ὁδοδότες ἰχθῦς, κρέατα κτλ.

10) Τὰ δημαρχεῖα τῶν πόλεων καὶ χωρίων δέον νά ὑποχρεῶσι ἅπαντας τοὺς οἰκοδεσπότες νά τηρῶσι τὴν μεγαλειτέραν καθαριότητα ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ αὐλαῖς.

11) Ἀπαντες οἱ μεγάλοι σωροὶ ἀκαθαρσιῶν, οἵτινες εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν πόλεων ἢ χωρίων πρέπει νά καίωνται, ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος πυρκαϊᾶς, τότε πρέπει νά μεταφέρωνται μακρὰν τοῦ κατοικημένου μέρους καὶ ἐκεῖ νά καίωνται.

12) Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ νά ἐπιβλέπωσι, ὥστε ὅλοι οἱ κάτοικοι καθ' ἐκάστην νά ἐξάγωσι τὰς ἀκαθαρσίας ἐκ τῶν αὐλῶν αὐτῶν καὶ ρίπτωσι αὐτὰς μακρὰν τῆς πόλεως ἢ χωρίου ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει ὕδωρ, ἤτοι ποταμὸς, λίμνη, κρήνη φρέαρ κτλ. καὶ νά τὰ καίωσι. Εἰς τὰς πόλεις ἐνθα ὑπάρχουσι δημαρχιακαὶ ἀμαξαὶ αἱ ἀκαθαρσίαι πρέπει καθημερινῶς νά τίθενται εἰς ἰδιαιτέρα κιβώτια καὶ ρίπτωνται ἐντὸς τῶν διερχομένων ἀμαξῶν, οὐχὶ δὲ νά διασκορπίζωσι αὐτὰς ἐν μέσῳ τῶν ὁδῶν.

13) Τὰ ὕδατα τὰ προερχόμενα ἀπὸ πλυσίν ἐνδυμάτων καὶ διαφόρων ἀγγείων πρέπει νά χύνωνται εἰς ἰδιαιτέρον λάκκον ἢ νεωγμένον ἐν τῇ αὐλῇ μακρὰν τῆς οἰκίας, τοῦ φρέατος καὶ τῶν σωλήνων τοῦ ποσίου ὕδατος, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, οὐχὶ δὲ νά χύνωνται ἀνά τὴν αὐλὴν καὶ τὰς ὁδοὺς. Ὁ λάκκος πρέπει νά ᾖ κεκαλυμμένος καὶ περιτοιχισμένος, ἵνα μὴ διαρρῇ εἰς τόπον ὅπου ζῶσι ζῶα. Εἰς τὸν λάκκον πρέπει συχνάκις νά ρίπτηται ἄσβεστος.

14) Ἀπαντες κοινοὶ τε καὶ ἰδιωτικοὶ ἀπόπατοι, πρέπει νά καθαρίζωνται καὶ ἀπολυμαίνωνται δι' ἄσβεστου ἢ διὰ διαλύσεως θειικοῦ σιδήρου.

15) Αὐστηρότατα νά ἐπιτηρῇται ἡ τοῦ ποσίου ὕδατος καθαριότης. Ἀπαντες οἱ ἠνεωγμένοι σωλῆνες καὶ ἅπαντα τὰ ὑδροδοχεῖα, ἅτινα

εὐρίσκονται πλησίον τῶν πηγῶν τῶν ὑδάτων ἐτι δὲ καὶ τῶν κρηνῶν ἐν τάχει νά κλεισθῶσι.

16) Ἐκεῖνοι οἱ σωλῆνες, οἵτινες, διέρχονται πλησίον τῶν ἀποπάτων νά μεταποισθῶσι ὅσον οἶόν τε τάχιον.

17) Αὐστηρότατα ν' ἀπαγορευθῇ τὸ περὶ τῶν κρηνῶν καὶ φρεάτων πλύσιμον ἢ ρίψιμον ἀκαθαρσιῶν.

18) Νά τηρῇται αὐστηρότατῃ ἐποπτεία περὶ τῆς ποιότητος τοῦ γάλακτος, καὶ οἱ ἐνοχοὶ οἵτινες ἢ θέλον ἀναμίξει ἐν τῷ γάλλαιανδήποτε οὐσίαν νά τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

19) Ἐπίσης νά τηρῇται ἐπίβλεψις περὶ τῆς καθαριότητος τῶν φούρνων καὶ περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ὕδατος δι' οὗ ζυμοῦται ὁ ἄρτος.

20) Τὰ σφαγεῖα, κρεοπωλεῖα, λαχανοπωλεῖα καὶ ἐν γένει εἰς ἅπαντα τὰ καταστήματα ἐνθα ἐργάζεται ἢ κρατεῖται ζῳικὴ ἢ φυτικὴ οὐσία, ὑποκειμένην εἰς σήψιν, πρέπει νά τηρῶσι αὐστηρὰν καθαριότητα καὶ ἀπολυμαίνωνται.

(ἀκολουθεῖ)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΚΑΙ

ΝΑΒΑΡΡΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΤΟΥ ΙΑ΄

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν δηλώσεων, προγραμματῶν, ἐντύπων, ἅτινα κατακλύζουσι τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν, καὶ ἐπεξηγοῦσιν εἰς τὸν λαὸν τὰς ἰδέας καὶ τὰ φρονήματα τῶν παντοίων ἀποχρώσεων πολιτικῶν συγκαταλέγεται καὶ ἡ πρὸς τὸν γαλλικὸν λαὸν προκήρυξις τοῦ «βασίλεως τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ναβάρρας Καρόλου ἐνδεκάτου». Διότι ὑπάρχει μνηστήρ τοῦ γαλλικοῦ θρόνου, τοιοῦτον τίτλον φέρων, ὅστις καὶ ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν ἐκλογῶν ἀνέλαβε νά ἀποσιῇ τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος τὴν ληθαργίαν εἰς ἣν τοῦτο περιέπεσεν. Εἶνε ἀληθές, ὅτι τὸν Κάρολον τοῦτον ἐλάχιστα γινώσκουσι καὶ ἐν Γαλλίᾳ οἱ μὴ προσοικειωμένοι τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ «Ἡμερολογίου τῆς Γόθας». Εἶνε οὖτος ὁ τελευταῖος ἐπιζῶν υἱὸς τοῦ Λουδοβίκου ΙΖ', οὐχὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ καρατομηθέντος βασιλέως, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ Τέμπλῳ ὑπὸ τοῦ Σίμωνος, ἀλλὰ τοῦ ἐτέρου τὸν ὁποῖον παρελακτοῖ τινες ἱστορικοὶ ὀνομάζουσιν Ἀλφῶν Ναοῦενδορφ καὶ χαρακτηρίζουσιν ὡς σφετεριστὴν, παρείσακτον, φαντασιόπληκτον κτλ. Ο Κάρολος οὗτος ὁ ΙΑ΄ διατέλει μέχρι πρὸ ὀλίγου ὑπαξιωματικὸς ἐν τῷ Ολλανδικῷ στρατῷ, καὶ ἤδη ζῇ, ἀπομεμονωμένος ἐν μικρῇ, ἀλλ' ἐπιμελῶς διεσκευασμένῃ οἰκίᾳ. Τὴν οἰκίαν ταύτην ἐκληροδότησεν αὐτῷ ἡ μακαρίτης κόρυς του, ἀλλὰ τὴν διεξεδίκησαν κατόπιν οἱ συγγενεῖς

αὐτῆς· ὅμως κατάρθωσε νά διατηρήσῃ τὴν κυριότητα τῆς χάρις εἰς συμβιβασμὸν τὸν ὁποῖον διηκούλυνεν αὐτῷ τὸ βαλάντιον ἐνὸς φίλου τοῦ ἐκ Παρισίων.

Ὁ βασιλεὺς εἶνε παχὺς, κοντὸς καὶ ἐπὶερυθρὸς ἐπιρρεπὴς εἰς καρδιακὴν συγκοπήν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἰατρός του ἀποτρέπει δι' αὐστηρὰς διαίτης. Ἐχει ἐξωτερικὸν χρυσοῦ ἀστοῦ Ολλανδοῦ καὶ στερεῖται μὲν τῶν λαμπρῶν προτερημάτων τῶν Γάλλων, ἀλλὰ δὲν μετέχει καὶ τῶν παροιμιωδῶν ἐλαττωμάτων ἐκείνων. Ἀφ' οὗτου ἀπέθανεν ἡ μήτηρ του καὶ ἡ σύζυγός του, Κάρολος ὁ ΙΑ΄ συζῇ μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀννῆς Θωμᾶ, ἐν ταῦτ' οἰκονόμου καὶ γραμματέως του, πρῶτατικῆς καταγωγῆς, ἥτις ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτοῦ πραγματικὴν ἐπιρροήν.

Ὁ Κάρολος διέρχεται τὸν καιρὸν ἀλλήλο-γραφῶν, ἀναγινώσκων ἐφημερίδας, καλλιεργῶν τὸν κήπον του καὶ φλυαρῶν μετὰ τινων οἰκείων αὐτῷ ἐν καφενεῷ γειτονικῇ τῆς οἰκίας του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 14 ἰσταμένου τελοῦμεν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου, ἀρχιερατικὸν τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου ἡμῶν υἱοῦ

ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΑΘ. ΔΕΣΥΛΛΑ

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς φίλους καὶ συμπολίτας ἡμῶν, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι παραστῶσιν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των πρὸς τὸν Ὑψιστον.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 10 Ἀγιοῦστου 1893.

Οἱ τεθλιμμένοι γονεῖς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ
ΦΙΛΟΜΗΛΑ ΑΘ. ΔΕΣΥΛΛΑ
Ὁ Ἀδελφός
ΛΕΟΝΙΔΑΣ ΑΘ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ

(2—1)

ΑΓΓΕΛΙΑ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι ὁ γνωστὸς Λουτρῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοιγότητος ἐνοικιασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει λειτουργούσης μετοχικῆς εταιρίας «Καλὴ Τύχη» ἐπισκευασθεὶς καταλλήλως καὶ πλουτισθεὶς διὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἐπιπλῶν τίθεται εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Οἱ προσερχόμενοι δὲ θὰ εὐρίσκωσι πρὸς τὸν κυριολεκτικῶς ὑπηρεσίαν.

Τὸ σπουδαῖον εἶναι ὅτι καὶ ἡ ποιότης τοῦ νεροῦ ἐβεβελτώθη, διότι προσετέθησαν καὶ ἄλλα νερὰ καλλιτέρας ποιότητος.

5—2

(2) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (2)

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

Συνέχεια

— Ἡμην, εἶπεν ἡ Ἀδὰ Βέργερ κατ' ἀρχὰς συστελλομένη, ἀλλ' ἐπειτα, ὡς ἐφαίνετο, ἀνακτώσα τὸ θάρρος, ἀκόλουθος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου ἐμπορικοῦ συμβούλου Βίνδαϊμ ἐφ' ὅσον ἐξῇ ἡ σύζυγός του. Τότε ἐγνώρισα τὸν κύριον Ρουδόλφον Βίνδαϊμ μεθ' οὗ ἐσχετίσθην, καθ' ὅσον μοι ἔκαμνε τὸν ἔρωτα καὶ ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσε τὸ πάθος του. Ἐγὼ δὲν ἠσθαινόμην οὐδεμίαν ἀποστροφήν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐγγόνουν

τὰ παρεμβαλλόμενα εἰς τὴν ἔνωσιν ἡμῶν προσκόμματα, ἀντέταξα εἰς τὰς προσπάθειάς του ἄρνησιν. Ἐπειτα ἀπέθανεν ἡ κυρία τοῦ ἐμπορικοῦ συμβούλου Βίνδαϊμ καὶ ἐγὼ ἀνεχώρησα ἐκ τῆς οἰκίας. Εἶχον λάβῃ θέσιν διδασκαλίσσης ἐν τινὶ ἀγγλικῇ σχολῇ τῆς Σκωτίας, ἀλλὰ κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ κυρίου Ρουδόλφου Βίνδαϊμ εἶχον ἀλληλογραφίαν μετ' αὐτοῦ. Μοὶ ἀνῆγγειλεν, ἥμισυ ἔτος κατόπιν τῆς ἐν Σκωτίᾳ διαμονῆς μου ὅτι ὁ πατήρ του τὸν ἀπέστελλε πρὸς περαιτέρω μάρφωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὅτι θὰ τῷ ᾔτο εὐχάριστον νά μὲ ἔδλεπεν ἐν Λονδίνῳ. Διὰ λόγους προφυλακτικὸς ἠρηγῆθην νά ἐνδώσω εἰς τὴν συνέντευξιν, μέχρις οὗ ὁ Ρουδόλφος Βίνδαϊμ ἐγραψέ μοι μίαν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ μοι διεβεβαίου ὅτι οἱ πρὸς ἐμὲ σκοποὶ του εἶναι κάλλιστοι. Μοὶ ἔδωκε καθ' ὅλους τοὺς τύπους ἔγγραφον ὑπόσχεσιν γάμου, καὶ μοὶ ἀνεκοίνωσε μάλιστα

καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱερέως, ὅστις ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων ἔμελλε νά εὐγογήσῃ τὸν γάμον ἡμῶν καὶ μὲ ἐξελεῖται, ὅπως τάχιστα ἔλθω εἰς Λονδίνον. Κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης μετέβην εἰς Λονδίνον καὶ ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν συνεζεύχθην μετὰ τοῦ Ρουδόλφου Βίνδαϊμ δύο δὲ Ἀγγλοὶ, φίλοι τοῦ συζύγου μου ἐχρησίμευσαν ὡς μάρτυρες. Κατόπιν ἐζήσαμεν ἐν ἔτος ὁμοῦ, διαρκούντος τοῦ ὁποίου οὐδέποτε παρεπονέθην διὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ συζύγου μου. Ἡ σύζευξις ἡμῶν ἔπρεπε νά μείνῃ μυστικὴ, διότι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἤθελε τὴν παραδεχθῇ ὁ κύριος ἐμπορικὸς σύμβουλος Βίνδαϊμ. Ὁ σύζυγός μου μὲ καθησύχαζε λέγων ὅτι ἐπανερχόμενος θὰ ἐξίλεώσῃ τὸν πατέρα καὶ θὰ τὸν κάμῃ νά παραδεχθῇ τὴν ἔνωσιν μας, ἄλλως θὰ ἔπρεπε ν' ἀναμείνωμεν ἀκόμη τὴν ἀνκοίνωσιν τοῦ γάμου μας. Πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους ὁ

σύζυγός μου προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς του νά ἐπανέλθῃ εἰς Γερμανίαν, καὶ μὲ ἐγκατέλειψε μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θὰ μοὶ ἀνήγγελε τὸ ἀποτέλεσμα. Μοὶ ἐπεμπεν ἐπίσης ἀκόμη ὀλίγα χρήματα ἐκ Γερμανίας, ἐπειτα ὅμως δὲν ἐμάνθανον πλέον τίποτε περὶ αὐτοῦ. Περιέμενον τρία τέταρτα τοῦ ἔτους δι' ἀπάντησιν καὶ εἰδήσιν περὶ αὐτοῦ, δι' ἑλλειψιν χρημάτων περιτῆλον εἰς τὴν δυσαρστοτάτην θέσιν καὶ μόλις μετὰ κόπου ἠδυνάμην νά παρατείνω τὸν βίον μου διὰ προγοιμνάσεων. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐδίσταζον νά γράψω πρὸς τὸν σύζυγόν μου, ἵνα μὴ ἡ ἐπιστολή μου περιπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς του καὶ μὰς βλάβῃ.

(ἀκολουθεῖ)